

Janko Samec:

Božična.

Mi pa gremo po božička —
po bradatega možička,
ki v tem ostrem zimskem mrazi
sam po belem snegu gazi!

Vzamemo ga h gorki peči,
v kot mu damo slame sveže,
da se mehko nanjo uleže,
da se jezik mu razveže.

Potlej pa sladko pospimo
po storjenem dobrem delu.
Z jutrom ranim pohitimo
tja do fare, cerkve bele.

Tamkaj stopimo v svetišče:
tam se Dete je rodilo:
bo orehov nam prgišče
podarilo za plačilo.

